

การศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเบิ้ง บ้านโคกสูง จังหวัดลพบุรี เพื่อการออกแบบสติ๊กเกอร์ไลน์สำหรับประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมไทยเบิ้ง

จุติรัช อนุกุล^{1*}

The Study of the Folk Culture of Thai Berng Ethnic Group in Ban Khoksalubg, Lopburi Province for designing Stickers Line for Promoting Thai Berng Culture

Chutirach Anukool^{1*}

^{1*}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

^{1*}Faculty of Humanities and Social Sciences Thepsatri Rajabhat University.

* Corresponding author, E-mail : chutirachanukool @ gmail.com

Received August 23, 2018

revised February 13, 2018

accepted April 27, 2019

บทคัดย่อ

การศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเบิ้ง บ้านโคกสูง จังหวัดลพบุรี เพื่อการออกแบบสติ๊กเกอร์ไลน์สำหรับประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมไทยเบิ้ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านของไทยเบิ้งโคกสูง จังหวัดลพบุรีในด้านภาษาพูด การแต่งกาย และ อัตลักษณ์เฉพาะกลุ่ม เพื่อนำผลของการศึกษามาพัฒนาออกแบบเป็นตัวการ์ตูนในรูปแบบสติ๊กเกอร์ไลน์ และเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของไทยเบิ้งโคกสูงให้บุคคลทั่วไปได้รู้จักมากขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ชาวไทยเบิ้งโคกสูงมีสำเนียงภาษาพูดเป็นคำศัพท์เฉพาะตัว สำเนียงที่เปล่งออกมาฟังดูคล้ายสำเนียงเหนือ เช่น คำว่า เบิ้ง ด็อก เห่วย เต๋อ รวมถึงการแต่งกายนุ่งโจงกระเบนใส่เสื้ออีหัวที่เป็นอัตลักษณ์ สิ่งเหล่านี้ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาออกแบบเป็นการ์ตูนในรูปแบบสติ๊กเกอร์ไลน์จำนวน 40 รูปแบบที่พร้อมใช้งาน และสามารถดาวน์โหลดมาใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เป็นการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของไทยเบิ้งโคกสูงอีกทางหนึ่ง

คำสำคัญ : วัฒนธรรมพื้นบ้าน ไทยเบิ้งบ้านโคกสูง สติ๊กเกอร์ไลน์ ประชาสัมพันธ์

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate the ethnicity of the Thai Berng folk culture in Ban Khoksalung, Lopburi province in order to design the Stickers Line for promoting Thai Berng culture to be known widespread. The results was found that there are many unique identities in Thai Berng folk culture. Regarding the Thai Berng dialect, they have different accent and vocabularies that varied from standard Thai. It was also found that I-Hew, a kind of shirt and Jongkraben, a kind of pants are their indigenous way of dress. According to Thai Berng folk culture and their identity, 40 Line stickers were designed and developed. These unique stickers will help promoting the culture of Thai Berng nationwide.

Keyword : Folk Culture , Thai Berng Ban khoksalung, Sticker Line, Promote

บทนำ

วัฒนธรรม หมายถึง วิถีการดำเนินชีวิตที่มนุษย์สร้างขึ้น มีความหมายครอบคลุมถึงทุกอย่างอันเป็นแบบแผนในความคิด และการกระทำ ที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคม ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่ง วัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นรูปแบบวัฒนธรรม ที่แสดงถึงลักษณะของบุคคลหรือท้องถิ่นนั้น วัฒนธรรมพื้นบ้านมักจะแตกต่างกันตามถิ่นที่อยู่อาศัย ซึ่งจะมีลักษณะเด่นเฉพาะตัวแตกต่างกันไป (อมรรัตน์ เทพกำปนาท. 2560. ออนไลน์) {1} ไทยเบิ้ง ไทยเต้ง หรือไทยโคราช เป็นกลุ่มชนพื้นถิ่นกลุ่มหนึ่งที่ตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำป่าสัก ตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี และยังตั้งถิ่นฐานกระจายอยู่จังหวัดอื่น ๆ ได้แก่ อำเภอมวังม่วง จังหวัดสระบุรี อำเภอศรีเทพ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ ไทยเบ็ญคือ กลุ่มชนที่ใช้ภาษาไทยกลาง แต่สำเนียงเพี้ยน เหน่อ แต่คำพื้นฐานทั่วไปตรงกับภาษาไทยกลาง ชาวไทยเบ็ญมีขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรมคล้ายกลุ่มชนไทยภาคกลาง แต่ยังมีลักษณะวัฒนธรรมพื้นบ้านบางอย่างที่แสดงความเป็นอัตลักษณ์ของกลุ่ม เช่น ภาษา การแต่งกาย อาหาร บ้านเรือน ความเชื่อ เพลงพื้นบ้าน เครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ การละเล่น การทอผ้า เป็นต้น

รูปแบบการสื่อสารของมนุษย์ ได้รับการพัฒนามาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเริ่มจากการสื่อสารข้อมูลอย่างง่ายที่ไม่มี ความสลับซับซ้อน จนถึงยุคสมัยที่มีเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญ ในการจัดการข้อมูลให้มีการสื่อสารถึงกันอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ที่สื่อสารผ่านทางเว็บไซต์และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อ ที่มีการ เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต เป็นรูปแบบการสื่อสารข้อมูลที่เข้าถึงผู้คนทุกระดับในปัจจุบัน โดยมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย ภายใต้ การพัฒนาตลอดเวลาของเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีแนวโน้มจะกลายเป็นสื่อหลักสำหรับผู้คนในโลกอนาคต ปัจจุบัน การติดต่อสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ จะมีสื่อในหลากหลายรูปแบบ หลายช่องทางให้เลือกใช้ เช่น Facebook, Twitter, MSN Messenger, WhatsApp WeChat ฯลฯ LINE Application (ไลน์ แอปพลิเคชัน) เป็นช่องทางหนึ่งของการสื่อสารในการทำ ตลาดที่สำคัญในยุคดิจิทัล องค์กรต่างๆ นิยมใช้เป็นสื่อการประชาสัมพันธ์ธุรกิจ และเสนอกิจกรรมส่งเสริมการขาย ด้วยการเข้าถึง ผู้ใช้งานได้ง่ายผ่านโทรศัพท์มือถือทั้งระบบไอโอเอส แอนดรอยด์ รวมถึงบนคอมพิวเตอร์ PC ไลน์ แอปพลิเคชัน ยังเป็นช่อง ทางการติดต่อสื่อสารพูดคุยที่มีทั้งภาพและเสียง สามารถติดต่อสื่อสารทางวิดีโอคอล และการพิมพ์ข้อความ มีการส่งรูปภาพและ ตัวการ์ตูนแสดงอารมณ์ต่างๆ ที่เรียกว่า สติกเกอร์ไลน์ ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ปรากฏการณ์ของการส่งสติกเกอร์ไลน์ให้ กันมีเพิ่มมากขึ้น ปัจจุบันมีคนไทยใช้งาน LINE มากกว่า 33 ล้านคน และจากการเปิดเผยของ NHN เมื่อปลายปี 2014 ระบุถึง สถิติผู้ใช้งาน LINE ทั่วโลก มีมากกว่า 490 ล้านรายดังนั้น LINE จึงกลายเป็นช่องทางในการทำตลาดที่ได้รับความนิยมอย่าง มาก โดยเฉพาะการทำตลาดผ่าน LINE Official Account และ LINE Sponsored Sticker (LINE สื่อทรงพลังครองใจคน ไทย. 2560. ออนไลน์) {2}

จากการศึกษาชาวไทยเบ็ญโคกสูงเบื้องต้นพบว่ามีความเป็นอัตลักษณ์ที่น่าสนใจหลายประการ เช่น ภาษา อาหาร การ แต่งกาย การละเล่น เป็นต้น กลุ่มชาติพันธุ์ไทยเบ็ญ มีผู้สนใจได้ทำวิจัยและนำเสนอข้อมูลในหลายด้าน อาทิ ภูธร ภูมะธน , สุรชัย เสือสูงเนิน , สุชาติพิทย์ อีรานูวรรตน์, ขาววิทย์ ตรีประเสริฐ เป็นต้น แต่ยังไม่มีความโดดเด่นในเชิงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเหล่านั้นมา ประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีสมัยใหม่ในรูปแบบสติกเกอร์ไลน์มาก่อน การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านของกลุ่มชาติ พันธุ์ไทยเบ็ญบ้านโคกสูง และนำผลการศึกษาที่ได้มาออกแบบเป็นตัวการ์ตูนในรูปแบบสติกเกอร์ไลน์ให้ตรงกับความต้องการของ ชุมชน ซึ่งจะเป็รูปแบบการสื่อสารในยุคปัจจุบันที่ทันสมัยและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ที่สามารถดาวน์โหลดมาใช้งานในการ สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เป็นการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของกลุ่มไทยเบ็ญให้เป็นที่รู้จักอีกช่องทางหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านของไทยเบ็ญโคกสูง จังหวัดลพบุรีในด้านภาษาพูด การแต่งกาย
2. เพื่อนำผลของการศึกษามาพัฒนาออกแบบเป็นตัวการ์ตูนในรูปแบบสติกเกอร์ไลน์
3. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของไทยเบ็ญโคกสูงให้บุคคลทั่วไปได้รู้จักมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาวิเคราะห์วัฒนธรรมพื้นบ้านของไทยเบ็ญบ้านโคกสูง ในประเด็น

- ภาษาพูด
- การแต่งกาย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วัฒนธรรมพื้นบ้านของไทยเบ็ญบ้านโคกสูงในจังหวัดลพบุรีเป็นกลุ่มประชากร

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วัฒนธรรมพื้นบ้านของไทยเบ็ญโคกสูงที่โดดเด่นและสอดคล้องกับการออกแบบและ

การสร้างบุคลิกภาพตัวการ์ตูนที่นำเสนอเช่นภาษาพูดและการแต่งกาย

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ องค์ความรู้ทางวัฒนธรรมไทยเบื้องต้นด้านภาษาพูด การแต่งกาย ตัวการ์ตูนในรูปแบบสติกเกอร์ไลน์ ความนิยมในรูปแบบสติกเกอร์ไลน์ที่พัฒนาขึ้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. แหล่งข้อมูล

หมู่บ้านโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสำรวจ การสังเกต การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษาค้นคว้า รวบรวมจากแหล่งต่างๆ เช่น สำนักวิทยบริการ อินเทอร์เน็ตและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้

เก็บข้อมูลภาคสนาม โดยการสำรวจ บันทึกภาพนิ่งด้วยกล้องดิจิทัล การสัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้านอย่างไม่เป็นทางการ และการสังเกต

4. สถานที่ในการเก็บข้อมูล

ภาคสนามลงพื้นที่เก็บข้อมูลในหมู่บ้านโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

5. การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

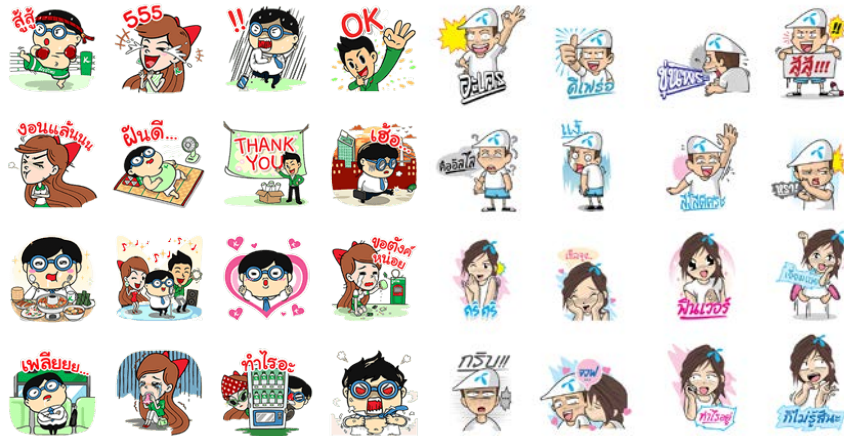
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้น การวิเคราะห์ข้อมูลจึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยสรุปข้อมูลจากข้อมูลเอกสาร และข้อมูลภาคสนาม

ผลการวิจัย

การศึกษาวรรณกรรมพื้นบ้านของกลุ่มชาติพันธุ์ ไทยเบ็ญ บ้านโคกสูง จังหวัดลพบุรี เพื่อการออกแบบสติกเกอร์ไลน์สำหรับประชาสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ไทยเบ็ญ หรือ ไทยเต็ง เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อพยพมาจากเวียงจันทน์ ประเทศลาว ในสมัยรัชกาลที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ กระจายกันตั้งถิ่นฐานอยู่ตามภาคอีสานของไทย ในแถบจังหวัดนครราชสีมาหรือเหนือขึ้นไป เช่น ที่อำเภอจตุรัส อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ และอีกหลายอำเภอของจังหวัดอื่นๆ ที่มีชายเขตติดกับจังหวัดนครราชสีมา แม้จะเป็นลาวแต่ภาษาพูดจะแตกต่างไปจากภาษากลุ่มชาติพันธุ์ลาวกลุ่มอื่น คนไทยทางภาคอีสานจะเรียกพวกชนกลุ่มนี้ว่าเป็นพวกที่พูดภาษาไทยโคราช ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นภาษาพูดที่ผสมผสานกันระหว่างภาษาอีสานและภาษาไทยภาคกลาง ดังจะเห็นได้จากการที่มีการใช้คำศัพท์คล้ายกัน ระหว่างภาษาไทยอีสานกับภาษาไทยภาคกลาง ชาวไทยเบ็ญ ในเขตจังหวัดลพบุรี เป็นกลุ่มชาวไทยเบ็ญที่อพยพโยกย้ายมาจากแถบโคราช จึงพบได้ว่าชาวไทยเบ็ญที่นี่ยังคงมีศิลปวัฒนธรรมประเพณีบางอย่างที่ยังคงคล้ายกันกับชาวไทยเต็งที่โคราช เช่น ชอบร้องและฟังเพลงโคราชเป็นต้น ชาวไทยเบ็ญได้อพยพมาตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นกลุ่มใหญ่ในพื้นที่ตำบลบ้านดิลงและในแถบกลุ่มแม่น้ำป่าสัก ที่ตำบลโคกสูง และตำบลมะนาวหวาน นอกจากนั้นยังอาศัยอยู่ที่ อำเภอชัยบาดาล อำเภอโคกสำโรง อำเภอสระโบสถ์ จังหวัดลพบุรี และยังมีที่ตั้งถิ่นฐานกระจายอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ อีกได้แก่ อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี อำเภอศรีเทพ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ ไทยเบ็ญคือกลุ่มชนที่ใช้ภาษาไทยกลาง เพียงแต่สำเนียงเพี้ยน เหนือเท่านั้น มีภาษาไทยลาวปนอยู่บ้าง แต่คำพื้นฐานทั่วไปตรงกับภาษาไทยกลาง ชาวไทยเบ็ญมีขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรมคล้ายกลุ่มชนไทยภาคกลาง แต่ยังมีลักษณะบางอย่างที่แสดงความเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มชน เช่น ภาษา ความเชื่อ เพลงพื้นบ้าน เครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ การละเล่นรวมทั้งการทอผ้าบ้านที่อยู่อาศัยมีอัตลักษณ์ที่เรียกเรือนฝาค้อ เรือนฝาค้อมีลักษณะคล้ายเรือนไทยภาคกลางคือ เป็นบ้านใต้ถุนสูง เสาไม้เต็งบันไดหันไปทางทิศตะวันออกหรือทิศเหนือ หลังคาทรงสูงเหมือนเรือนไทย มุงด้วยแฝก มีหน้าต่างด้านละ 1 บาน ประตูห้องนอน 1 ประตู ลักษณะทำด้วยไม้เนื้อแข็ง การต่อไม้ใช้วิธีการเจาะ ฝักันด้วยใบค้อใช้ไม้ไผ่ประกบใบค้อทั้งสองด้าน จึงเป็นที่มาของชื่อเรียกเรือนฝาค้อ ส่วนด้านอาหารหลักของชาวโคกสูงคือ ข้าวเจ้า ส่วนกับข้าวที่สำคัญคือ น้ำพริก ผักต้มต่างๆ อาทิ ตำลึงหน่อไม้ บุกต้ม มะเขือต้ม ยอดกระถิน ผักแว่น ยอดอินทนิล ฯลฯ อาหารพวกแกง ผัด ทอด จะเหมือนกับคนไทยภาคกลางทั่วไป ส่วนที่ต่างจากที่อื่นที่เห็นได้ชัดเจน เช่น พริกกับเกลือ ต้มยำอิง ปูหลนหรือลาบปู แกงหัวเอื้อง แกงมันเทียน แกงมันนก แกงมันเหลียม แกงมันใหญ่ แกงแฉะใส่เปราะใส่ข้าวคั่ว ของกินเล่นเช่น ข้าวกระต๊าก เป็นต้น

ในด้านภาษาพูดชาวไทยเบ้ังโคกสูงมีสำเนียงภาษาพูดเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว สำเนียงที่เปล่งออกมาฟังดูคล้าย สำเนียงเหนือ คำพูดที่มีลักษณะคำศัพท์เฉพาะและมักได้ยินในประโยคที่พูดบ่อย เช่น คำว่า เบ้ัง เด้ง ด็อก เหว่ย เตอ ผู้วิจัยและชาวบ้าน ผู้นำชุมชนได้ช่วยกันคัดเลือกคำศัพท์ที่นิยมพูดกันในกลุ่มและมีความหมายสอดคล้อง ใกล้เคียงกับคำพูดและอารมณ์ที่แสดงออกที่ใช้กับสติ๊กเกอร์ไลน์ในปัจจุบันจำนวน 40 คำ เช่น สวัสดี ขอขอบคุณ ดีใจ เสียใจ โกรธ จอน ผันดี หัวเราะ ตกลง เยี่ยม ดีมาก ตกใจ เพลี่ย เป็นต้น

ภาพ 1 ตัวอย่างภาษาและคำพูดที่ใช้ในสติ๊กเกอร์ไลน์ปัจจุบัน

คำในภาษาไทยเบ้ังจำนวน 40 คำที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบกับคำที่ใช้ในสติ๊กเกอร์ไลน์ในปัจจุบันมีดังนี้

ลำดับที่	คำ	ความหมาย
1	ดีเอ้อะ	ดี ดีแล้ว
2	เบ้ย สวยครัน	สวยงาม
3	อะไรชะและ	อะไรนะ
4	เบ้ย	ตกใจ
5	ตายมอด	การแข่งให้ตายมอดไหม้
6	กินข้าวกันเด้อ	กินข้าวกันนะ
7	ตะเก๊าะ	น่าสงสาร
8	ไม่จริงซักน้อย	ไม่เป็นความจริง
9	มัวเมาไม่นิยม	การปฏิเสธ ไม่เอา ไม่ทำ ราคาญ
10	ขอบคุณเด้อ	ขอบคุณนะ
11	ขอโทษเด้อ	ขอโทษนะ
12	ชะหยุบ	ตกใจสุดขีด
13	จ๊กกะลีน	ขยะแขยง
14	กะเหลินเป็น	ชุ่มซ้าม
15	ให้มันรู้ชะเบ้ัง	ให้มันรู้ชะบ้าง
16	หิวนอนเอ้อะ	ง่วงนอน
17	ไม่พอจ่อมแระด็อก	มีน้อยไม่พอทำอะไร
18	ไปเบ้ัง	ไปด้วย
19	กะเตี้ยว	รอเบ้บ
20	งอมพระราม	บอบซ้ำ

ลำดับที่	คำ	ความหมาย
21	จ๊กกะเดียม	จ๊กกะจี
22	ดีเกิน	ดีมากไป
23	ตาทะเล็ด	มองตาลน
24	เต็มปรีบ	มากเกินไป
25	ทะลั่น	ทะลั่น
26	ระยิบ	เต็มไปด้วย
27	สอพลอ	ประจบ
28	ดูท่าเข้านั้น	ท่าไม่ถูก
29	ตาแจ้ง	เห็นความจริง
30	ดินเร็ด	ดินลอย
31	รี	เหว
32	คิดถึงเอ้อะ	คิดถึงนะ
33	จ้งน้อ	ต่อว่า ตัดพ้อ
34	ข่งล่ง	หมดตัว
35	ไปตีมาตีได้	เดินทางปลอดภัย
36	หยิ่ง	ตายหยิ่งเขียด
37	ว้ายตาเถร	คุณพระช่วย
38	รื้อบ	เนี่ยบมาก
39	เออ	ตกลง
40	ไม่ใช่ด็อก	ไม่ใช่หรือ

ด้านการแต่งกาย ผู้หญิงสูงอายุจะนุ่งโจงกระเบน ใส่เสื้อเอวโหล หรือเสื้อ อีห้วมีหลายสี เช่น สีขาว สีเหลือง สีฟ้า สีครีม สีแดง ผ้าขาวม้าพาดบ่านิยมกินหมากและสะพายย่าม ผ้าโจงกระเบน เป็นผ้าพื้นทอมือสีเข้ม เช่น สีน้ำตาล สีกรมท่า สีม่วง สีเขียว สีฟ้า คาดเข็มขัด ผู้ชาย นุ่งโจงกระเบน หรือกางเกงขาก๊วย กางเกงขายาว เสื้อคอกลม มีผ้าขาวม้าพาดบ่าหรือเคียนเอว ชายชาวโคกสลุงนิยมสะพายย่ามจนเป็น อัตลักษณ์เฉพาะตนของชาวไทยเบิ่ง

ภาพ 2 การแต่งกายของชาวไทยเบิ่งทั้งหญิงและชาย

จากนั้นนำผลของการศึกษามาพัฒนาออกแบบภาพร่างโดยการศึกษากฎการตีสักเกอร์ไลน์ในปัจจุบันที่ทำการเป็น อัตลักษณ์เฉพาะถิ่นเช่นการตีสักเกอร์ไลน์ของภาคเหนือและภาคใต้ พบว่าในการสร้างอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์สามารถนำการแต่งกาย และภาษาพูดเฉพาะถิ่นมาออกแบบได้

ภาพ 3 ตัวอย่างการออกแบบสติกเกอร์ไลน์ที่เป็นอัตลักษณ์ของภาคเหนือและภาคใต้

จากนั้นผู้วิจัยได้ออกแบบเป็นตัวการ์ตูนที่เป็นรูปแบบที่แสดงอัตลักษณ์ของไทยเบ็งโคกสูงจากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในรูปแบบสติกเกอร์ไลน์ จำนวน 40 รูปแบบ ขั้นตอนการออกแบบมีดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 รวบรวมภาพจากข้อมูลที่ได้เป็นภาพลายเส้นโดยใช้ภาพตัวแทนผู้หญิง ผู้ชายและผู้สูงอายุ

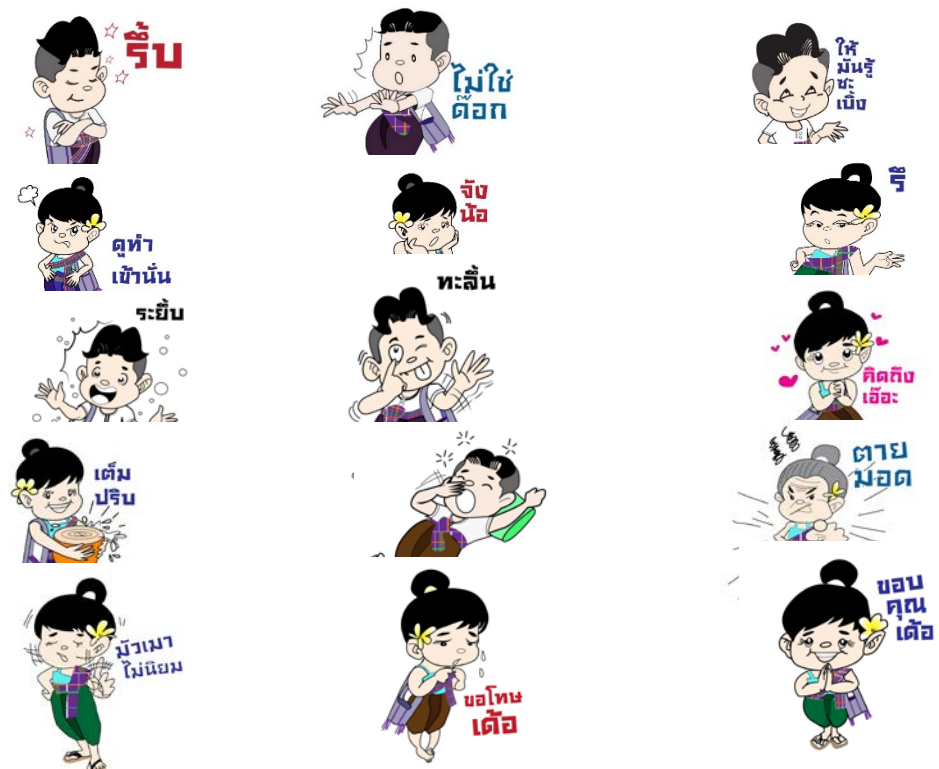
ภาพ 4 ขั้นตอนที่ 1 รวบรวมภาพการ์ตูนจากอัตลักษณ์การแต่งกายของชาวไทยเบ็งทั้งหญิงและชาย

ภาพ 5 ภาพร่างการ์ตูนสติ๊กเกอร์ไลน์ในท่าทางและอารมณ์ต่างๆ

ขั้นตอนที่ 2

เมื่อร่างภาพลายเส้นเสร็จนำมาลงสีในคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม Adobe illustrator ใส่ภาษาที่เป็นอัตลักษณ์ของไทยเบิ้ง พร้อมทั้งนำเข้าสู่โปรแกรมดาวน์โหลดพร้อมใช้งาน

ภาพ 6 ตัวอย่างบางส่วนของการ์ตูนสติ๊กเกอร์ไลน์ไทยเบิ้งที่เสร็จสมบูรณ์พร้อมดาวน์โหลด

บางส่วนให้ความเห็นว่าควรพัฒนาต่อไป ปัจจุบันมีกลุ่มเยาวชน ชาวบ้านไทยเบ็ง และบุคคลทั่วไปเริ่มดาวน์โหลดสติ๊กเกอร์ไลน์ที่พัฒนาขึ้นไปใช้แล้วจำนวนมาก ได้ผลตอบรับที่ดี สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบันที่นิยมใช้การสื่อสารจากโทรศัพท์มือถือและแอปพลิเคชันต่างๆมากกว่า 33 ล้านคน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยวัฒนธรรมพื้นบ้านของกลุ่มชาติพันธุ์ ไทยเบ็ง บ้านโคกสูง จังหวัดลพบุรี เพื่อการออกแบบสติ๊กเกอร์ไลน์สำหรับประชาสัมพันธ์นั้นยังมีข้อบกพร่องและสิ่งที่จะพัฒนาต่อยอดอีกหลายประเด็น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้กับผู้สนใจที่จะทำการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นดังนี้

1. ควรออกแบบสติ๊กเกอร์ไลน์ให้เป็นภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว และมีเสียงพูดประกอบเป็นสำเนียงไทยเบ็งจะทำให้สามารถสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกได้ดียิ่งขึ้น
2. ออกแบบโดยใช้ภาพถ่ายของชาวไทยเบ็งมาตัดต่อให้เป็นภาพเคลื่อนไหว จะได้ความรู้สึกเหมือนจริง
3. ออกแบบสติ๊กเกอร์ไลน์ในกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆในจังหวัดลพบุรีเช่น ไทยพวน มอญ ลาวเงี้ยว เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

อมรรัตน์ เทพกำปนาท. ความหมาย วัฒนธรรม [ออนไลน์] 2560 (อ้างเมื่อ 31 กรกฎาคม 2561). จาก <http://www.openbase.in.th>

LINE สื่อทรงพลังครองใจคนไทย. [ออนไลน์] 2560 (อ้างเมื่อ 31 กรกฎาคม 2561). จาก <https://blog.infoquest.co.th>

ภูธร ภูมะธน. (2541). มรดกวัฒนธรรมไทยเบ็งลุ่มน้ำป่าสัก ในเขตที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนป่าสัก. กรุงเทพฯ : พี เอ ลีฟวิ่ง จำกัด.

สุรัชย์ เสือสูงเนิน. (2548). การศึกษางานศิลปหัตถกรรมและวิถีชีวิตของชาวไทยเบ็งโคกสูง จังหวัดลพบุรี. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุธาทิพย์ ธีรานูวรรตน์. (2545). การศึกษาระบบเสียงภาษาไทยเบ็ง-ไทยแดง ตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี. ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชาญวิทย์ ตรีประเสริฐ. (2548). พิพิธภัณฑสถานพื้นบ้าน การแสดงทางวัฒนธรรมและกระบวนการรื้อฟื้นความเป็นไทยเบ็ง. วิทยานิพนธ์ สส.ม. กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.